

WYZWOLENIE SPOŁECZNE

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Tygodnik Polityczny, Społeczny, Rolniczy i Oświatowy. — Wychodzi na każdą niedzielę.

Prenumerata wynosi rocznie: w Rzeczypospolitej Polskiej i na Śląsku
Gieszyńskim 70 Mk. (półrocznie 35 Mk.), w Niemczech 70 Mk.,
w Ameryce 2 Dolary. *********
— Konto Polskiej Pocztowej Kasy Oszczędności Nr. 148.338. —

Numer pojedynczy
wszędzie
Mk. 1-50

Adres Redakcji i Administracji oraz Biura bezpłatnej porady prawnej:
Biała, plac Wolności L. 5, parter.
Redaktor naczelny i wydawca: Antoni Pająk.
Nr. telefonu 310. ********* Godziny przyjęć od 3 do 6 popołudniu.

Nr. 30.

Biała, dnia 25 lipca 1920.

Rok III.

Bankructwo endeckiej polityki.

Gdy w lipcu zeszłego roku Polska Partia Socjalistyczna solidaryzując się z międzynarodówką wyszła na ulice, demonstrując za pokojem, wszelka kołtunerya polska zakipiała i zionęła jadem nienawiści na klasę pracującą. Polskiego socjalistę posądzono o zmwę z sowietami, odsądzono od czci i wiary, zaś zagraniczna polityka polska poszła po linii tych, którzy wmawiali w każdego, że oni wyłącznie mają monopol na patryotyzm.

Narodowa demokracja nie nauczyła się nic przez czas niewoli narodowej, ani skutkiem wypadków spowodowanych wojną. Ludzie, którzy podstępem płaszczeniem się przed zaborcami zapewniali sobie pełne koryto, zostali zaskoczeni odzyskaniem niepodległości; nie zrozumieli chwili dziejowej, bo przecie ich najśmielszym marzeniem była antonomia w ramach państwa wszechrosyjskiego, rządzonego przez białych carów. NDcyi potrzebny był pan, przed którym mogłaby bić pokłony, więc wnet sobie poszukała tego pana w koalicji, a przedewszystkiem we Francji.

W czasie, kiedy w Polsce rządził gabinet tow. Moraczewskiego, w tej Polsce, której faktycznie jako państwa nie było—kiedy rząd znajdował się w rozpraszających warunkach, bo jeszcze nie ostygły zgłoszcza wojny światowej, a już nowa pożoga oblała wokół ziemie polskie, kiedy nie było w Polsce armii regularnej, ale wprost butów dla żołnierza, a skarb świecił pustką, w tym czasie narodowa demokracja, z Romanem Dmowskim na czele, za najpilniejszą sprawę uważała wzmocnienie w koalicję, że rządu polskiego w Warszawie nie można uważać za rząd prawowity, bo rządu tego nie uznaje sama ludność. Pracowano usilnie nad tem, by koalicja nie uznała Naczelnika Państwa. W końcu zbrojotowano rząd ludowy finansowo i doprowadzono do tego, że rząd ten musiał ustąpić.

Poprzedzony stugębną famą przyjechał jak tryumfator z zagranicy do kraju słynny pianista pan Paderewski. Umyslnie jechał z miasta do miasta witany entuzjastycznie przez wszelkiego rodzaju gawiedź uliczną, a jego adoratorowie urządzali na ulicach Poznań, Warszawy i Krakowa cyrkowe widowiska, obwożąc słynnego muzyka własnymi siłami zamiast koni. Zawyla radosnie prasa endecka i obwieściła wszem, że Polska jest zbawiona, bo pan Paderewski jest osobistym przyjacielem Wilsona i cieszy się uznaniem w państwach koalicyjnych.

Nastąpiły prawie roczne rządy ministra Paderewskiego, a były one jednym pasmem skandalów i błędów, które obecnie mszczą się na nas fatalnie. Jechał pan premier, zarazem minister zagraniczny stale za granicę i żadnego kroku nie postawił samodzielnie, nie zapytawszy się najpierw koalicji, a przedewszystkiem Francji, czy się jej to podoba. Przedtem jeszcze Komitet Narodowy w Paryżu będący na żołdzie francuskim i mieniący się być prawowitym rządem polskim na emigracji, dzięki swej jednostronności zraził zupełnie do Polski najsilniejsze państwo koalicyjne, mianowicie Wielką Brytanię. Wobec postępowania panów endecków z K. N. zajęła Anglia wręcz wrogie stanowisko w stosunku do Polski.

Z jednej więc strony uzależniono się zanadto od Francji, w której interesie leżała wojna z bolszewikami aż do zupełnego zniszczenia tychże; bolszewicy bowiem nie uznawali pretensji pieniężnych Francji (przeszło 20 miliardów franków) z drugiej natomiast nie potrafiono zjednać dla Polski sympatii aliantów. Co więcej, czyniono wszystko, by przedstawić Polskę w oczach świata cywilizowanego jako kraj gruntownie reakcyjny (obsadzanie ambasad i placówek dyplomatycznych ludźmi utytułowanymi) zaś skutkiem antysemitkiej agitacji z obozu narodowo-demokratycznego przyszło w kilku miejscach do ekscesów antyżydowskich, co usposobiło jeszcze nieprzyjaźniej do nas liberalną Anglię

i Amerykę, i było powodem szeregu nieszczęsnej pamięci misji, które podkopały nasz kredyt za granicą, a co zatem idzie, naszą i tak kiepską walutę i pogłębiły antagonizm polsko-żydowski. Wypadkom tym nie przeciwstawiono nic, za wyjątkiem wmawiania w angielskich mężów stanu semickiego pochodzenia. Polityka endecka doprowadziła do tego, że wszystkie narody zaczęły się odnosić do nas z wielką nieufnością, a jedynie Francja pozostała nadal platonicznie życzliwą.

A Polska wojnę prowadziła dalej w całej pełni, bo tak sobie życzyła Francja. Ta wojna nieszczęsna, która pochłaniała miliardy, nie pozwalała odrodzić się nam gospodarczo i powiększała z dnia na dzień tak liczne u nas szeregi inwalidów, wdów i sierót. Jakkolwiek były momenty nadające się do zawarcia pokoju, nie uczyniono tego, bo endecja, która przysłała do władzy po upadku rządu tow. Moraczewskiego, głosiła, że Polska prowadzi wojnę nie z Rosją, ale z bolszewikami, z którymi nie można się układać, bo rządu sowieckiego nie uznaje Francja.

Daremne były wysiłki P. P. S., daremnie nawoływali nasi towarzysze posłowie w Sejmie i prasa socjalistyczna, że wojnę na wschodzie należy zlikwidować, że tylko z bolszewikami może polska zawrzeć **korzystny pokój**. Mówiliśmy wtedy, że źle będzie, jeżeli nie dojdziemy sami do porozumienia z bolszewikami, **bo wda się między nas ktoś trzeci** (Anglia) nieprzychylnie dla nas usposobiony.

Bolszewicy zaś nie próżnowali. Tak długo nas oczerniali, aż przekonali klasę pracującą na zachodzie, że Polska prowadzi wojnę dla celów imperyalistycznych. Wykorzystując zaś wsteczne poczynanie Sejmu polskiego i naszej rodzimej reakcji zaczęli wszczepiać jad w duszę polskiego żołnierza, któremu mówiły rozrzucane odezwy, że bije się za interesy szlachty i klas posiadających.

Bezmyślna i wręcz szkodliwa polityka narodowej demokracji doprowadziła do tego, że na zachodnich granicach mamy szereg plebiscytów, z Gdańska, jedyne okna Polski na świat uczyniono wolne miasto pod przemożnymi wpływami Anglii, zaś na wschodnich kresach ziem gorze pożoga wojny na przestrzeni tysiąca kilometrów. I w czasie gdy idzie na nas okropna nawała moskiewska i zaczyna zagrażać ziemiom etnograficznie polskim, a armia polska znękana przewlekającą się wojną zachwiała się pod uderzeniami tłumów prowadzonych przez carskich generałów i ustępuje na całej linii, w tym czasie klasa pracująca Anglii, Włoch, niemieckiej Austrii i Czechosłowacji wstrzymuje transporty

amunicyi do Polski, bo bolszewicy przekonali świat o polskim imperyalizmie.

W czasie największej agitacji bolszewickiej i zwalania winy za przelew krwi wyłącznie na Polskę rozbija rząd polski rokowania o zapadły Borysów,—gdy Brusilow i Budiennyj prowadzą milionowe armie, a celem ich marszu Warszawa,—wydaje Rada Obrony Państwa odezwę, w której stwierdza, że prowadzi wojnę nie z narodem rosyjskim, ale z bolszewikami. Polscy panowie ułatwiają Trockiemu i różnym Czicherinom agitację, bo po takiej odezwie nie trudno przekonać robotników Zachodu, że Polska prowadzi wojnę społeczną w interesie szlachty i kapitału.

Ale burżuazja polska dorwawszy się do władzy oslepiła z radości. Nie widzi bynajmniej, że gmach jej panowania zarysował się i grozi zawaleniem. Bo gdy zagrożony jest naprawdę byt naszej niepodległości, gdy potrzeba strasznego wysiłku polskiego ludu pracującego, chłopów i robotnika, by stawić skuteczny opór pochodowi armii rosyjskiej, gdy koniecznym jest by rząd oparty był na tych masach, które łożą najwięcej ofiar,—w tym czasie intrygi arcybiskupa Teodorowicza z endecją rozbijają tworzący się rząd robotniczo-chłopski.

A syn chłopów i robotników krwawi na froncie i słucha. Słucha co się dzieje w kraju i czyta bolszewickie odezwy. A premier Grabski jedzie na konferencję do Spaa i prosi o pomoc tej Anglii, którą jego stronnictwo zraziło do Polski. Miast skupić cały naród i odeprzeć nawałę bolszewicką, a potem przystąpić do zawarcia demokratycznego pokoju, jedzie pan Grabski do Spaa i prosi o interwencję tej Anglii, która nam dała wolny Gdańsk i kwestyonuje prawa do Górnego Śląska,—co więcej, godzi się na „twarde” warunki Anglii, których jeszcze nie znamy, a o których chodzą głuche wieści, że nas będą kosztować na razie Wilno i piebiscyt w Galicji wschodniej.

Upodlenie niewoli tak wsiąkło w duszę narodowej demokracji, że nie wierzy w żywotne siły narodu, lecz stale ogląda się za jakimś panem, w którego wiernej służbie szuka zapewnienia sobie pełnego łobu. Dla partyi tej niema miejsca w niepodległej Polsce, gdzie my sami musimy być sprawcami swojego losu, dlatego polityka tej partyi zupełnie zbankrutowała, przynosząc niepowetowane straty polskiemu państwu. Trzymanie się u władzy N-Decyi jest przedśmiertnym kurczem, który już długo nie potrwa. Niepołom

Baczność Obywatele!

W poniedziałek, dnia 26 lipca br., o godz. 4½ po południu

odbędzie się

w sali pod „Czarnym Orłem” w Białej

== Wiece Publiczne ==

celem zajęcia stanowiska wobec wezwania Naczelnika Państwa Piłsudskiego!

Niech każdy, komu dobro własne i niepodległość Rzeczypospolitej leży na sercu, jawi się!

Zjednoczony Komitet wszystkich stronnictw politycznych i stowarzyszeń polskich w Białej:

Stronnictwo robotników chrześcijańsko-społecznych, Polska Partia Socjalistyczna, Związek ludowo-narodowy, Czytelnia Polska, Sokół, Katolickie Stowarzyszenie rękodzielników, Koło T. S. L., Czytelnia kobiet,

Okręgowy Zjazd P. P. S. w Białej.

W niedzielę 18 lipca br. odbył się w Białej w sali Sokoła Okręgowy Zjazd P. P. S. z porządkiem dziennym:

1. Obecna sytuacja polityczna a stanowisko P. P. S.
2. Sekretariat obwodowy.
3. Związki konsumowe i organizacje gospodarcze.
4. Prasa.
5. Wolne wnioski.

Ogółem przybyło 45 delegatów 5 gości. Z powiatu bialskiego 21, bielskiego 6, oświęcimskiego 15, wadowickiego 2, żywieckiego 2.

Zjazd powitał tow. Pająk. Do prezydium wybrano tow. Dr. Bałandę i tow. Forsztęgę.

O sytuacji politycznej referował tow. Pająk wykazując całą ohydę wstecznych żywiołów, które doprowadziły kraj do niebezpieczeństwa. Wskazał na stanowisko P. P. S. wobec wojny i na ciężkie położenie na froncie i zagrożenie niepodległości Polski. Następnie odczytał następującą rezolucję:

„Obwodowy Zjazd P. P. S. w Białej na konferencji w dniu 18 lipca 1920 stwierdza:

1) w obecnej sytuacji jest obowiązkiem polskiego proletariatu obrona niepodległości jako podstawowego warunku urzeczywistnienia socjalizmu,

2) proletaryat polski domaga się od rządu poczynienia kroków w kierunku zawarcia pokoju na podstawie samostanowienia narodów zamieszkających na ziemiach między Polską a Rosją,

3) wszystkie wysiłki w dobie obecnej należy skierować ku utworzeniu rządu robotniczo-włosciańskiego, jako jedynie dającego gwarancję, że taki rząd będzie dążył do uratowania niepodległości, zawarcia demokratycznego pokoju i przeprowadzenia reform społecznych,

4) zgromadzeni stwierdzają, że w momencie walki z Rosją w obronie niepodległości, klasy posiadające w Polsce w swej polityce dążą przez utworzenie białej gwardii do zabezpieczenia swoich klasowych interesów,

5) wszystkie ochotnicze formacje winny być oddane do dyspozycji Naczelnego Dowództwa, względnie Ministerstwa spraw wojskowych,

6) w myśl uchwał naczelnich władz partyjnych wzywa Konferencja polski proletaryat, aby się skupił w wyłącznie swoich organizacjach zawodowych i politycznych. Tam niech się natychmiast rozpocznie zapisywanie w zbrojne szeregi,

7) wszystkie lokale naszych zawodowych związków, rad robotniczych, komitetów partyjnych niech się przemieniają w werbunkowe biura polskiej klasy pracującej,

8) w tej sprawie poleca Zjazd sekretaryatowi zwoływanie wieców w Białej, Oświęcimiu, Brzeszczach, Żywcu i Wadowicach celem omówienia wszystkich spraw zawartych w powyższych rezolucjach,

9) Zjazd wzywa wszystkich robotników należących do organizacji zawodowych i politycznych, do zapisywania według możliwości na Pożyczkę Odrodzenia. Wpisy przyjmują Komitety miejscowe P. P. S.

Tow. Dr. Bałanda otworzył nad powyższym referatem dyskusję, w której zabrał głos tow. Dr. Gross, który wskazał na konieczność udziału zorganizowanych robotników w obronie niepodległości. Następnie przemawiali tow. Malinowski, tow. Gawinowski, tow. Stolarski, tow. Czuma, tow. Dziński i tow. Mędrok. W krótkich słowach referent tow. Pająk odpowiedział na zaczepiane punkty rezolucji, poczem rezolucję **jednogłośnie uchwalono**.

Po uchwaleniu rezolucji przystąpiono do następnego punktu porządku dziennego, Sekretariat Obwodowy. Tow. Pająk omówił powstanie i rozrost organizacji politycznej, co pociąga za sobą powiększenie i rozszerzenie działalności Sekretariatu. Kilku towarzyszy w dyskusji wskazywali na ważne punkty organizacyjne, poczem uchwalono stosowną rezolucję przedłożoną przez tow. Pająka, którą sekretariat przesłał naczelnym władzom partyjnym.

Na wniosek prezydium zarządzono przerwę obiadową.

Po południu przystąpiono do dalszego punktu porządku dziennego, Sprawy gospodarcze, referował tow. Dr. Gross. Po ożywionej dyskusji uchwalono następującą rezolucję:

„Okręgowy Zjazd P. P. S. w Białej poleca wszystkim Komitetom lokalnym szerzenia propagandy za tworzeniem organizacji konsumowych po wsiach w pow. oświęcimskim i wadowickim, zaznaczając, że wyżywienie ludności zależne jest jedynie od sprawnej organizacji konsumentów“.

Następnie omawiano położenie prasy socjalistycznej i powzięto ważne uchwały.

W wolnych wnioskach tow. Pająk przedłożył po uzasadnieniu następującą rezolucję, którą Zjazd bez dyskusji **jednogłośnie uchwalił**:

1) Okręgowy Zjazd P. P. S. w Białej w dniu 18 lipca br. protestuje energicznie przeciw przesładowaniu politycznym, jak to miało miejsce w Andrychowie, Wadowicach, Krościńskim itd.

2) Domaga się natychmiastowego uwolnienia aresztowanych towarzyszy, którym nie udowodniono żadnej antypaństwowej działalności.

3) Apelujemy do posłów socjalistycznych, ażeby prowadzili energiczną akcję w Sejmie i po za Sejmem przeciw reakcyjnemu zapędowi na wolność robotniczą.

Zabrał głos tow. Dr. Bałanda stwierdzając, że Konferencja była rzeczowa i uchwały, które powzięła, są pierwszorzędnej wagi, stwierdzając, że porządek dzienny został wyczerpany, wobec tego okrzykiem na cześć P. P. S. i Naczelnika Państwa rozwiązał posiedzenie.

Od Wydawnictwa.

Do Czytelników „Wyzwolenia Społecznego“.

Wzrastające wydatki wydawnictwa z szaloną szybkością — pomimo usilnych starań z naszej strony — nie mogą znaleźć pokrycia przy dotychczasowej cenie pisma.

Co raz większy napływ, artykułów i korespondencji nie może znaleźć miejsca na 4 stronach naszej gazetki. Wobec tego **rozszerzamy objętość pisma do 6 a nawet 8 stron druku**.

Wszystko to pociąga za sobą zwiększenie kosztów i zmusza nas do podwyższenia ceny egzemplarza „Wyzwolenia Społecznego“ na

2 marki z dniem 1 sierpnia.

Prenumerata wynosić będzie z dniem 1 sierpnia półrocznie **50 marek**, rocznie **100 marek**.

Spodziewamy się, że Czytelnicy „Wyzwolenia Społecznego“ zrozumiały ciężkie położenie pisma robotniczego i będą go popierać jak najusilniej, tembardziej, że czasy, jakie obecnie przeżywamy, są przełomowymi dla polskiej klasy robotniczej i dla całego narodu!

Rostrzyga się bowiem **sprawa rządów w Polsce, sprawa wojny i pokoju!** Lud pracujący musi się skupić silnie około swych placówek, około partii robotniczej, około swych posłów i prasy socjalistycznej, która jest jedyną obroną ciemniejących i wyzyskiwanych. Przedewszystkiem wyteżyć musimy siły celem **uzyskania pokoju**, od którego zawisł cały nasz byt państwowy narodowy, przyszłość ludu pracującego w Polsce. Prasa socjalistyczna ogromnie ma zadanie dziś do spełnienia wśród ludu, a zadanie swe spełni przy poparciu szerokich mas ludu pracującego na wsi i w mieście. Dlatego towarzysze wyteżcie siły, jednajcie nowych czytelników i prenumeratorów dla „Wyzwolenia Społecznego“.

Wpływ naszej prasy, to rozszerzenie wpływów P. P. S., to szerzenie ukochanej idei socjalizmu, idei wyzwolenia ludu pracującego, idei sprawiedliwości i szczytnego braterstwa ludów.

To też „Wyzwolenie Społeczne“ winno się znaleźć w ręku każdego robotnika i włosciańca tak bezrolnego jak i maśrolnego.

**Redakcja i Administracja
„Wyzwolenia Społecznego“.**

Odezwy, odezwy, odezwy.

W 26tym Nrze. „Rzeczypospolitej“ znajdujemy następujące ogłoszenie:

„Afinse agitacyjne.“

Grupa ludzi dobrej woli, złożona przeważnie z Polaków, dobrze znających stosunki amerykańskie, postanowiła wydać afisz agitacyjny, zachęcający do występowania w szeregach armii, i na sposób amerykański rozkleić go po wszystkich miastach, miasteczkach i osadach.

Obliczono, że dla osiągnięcia celu, trzeba wydrukować 100.000 afiszów.

Papier na ten cel dał rząd bezpłatnie, potrzeba przecie jeszcze sto kilkadziesiąt tysięcy marek na wydrukowanie i rozklejenie afisza.

Subskrybując na ten cel otworzył warszawski bank stołeczny (pl. Waręcki 3) i w ciągu dnia wczorajszego zebrał już na ten cel 10.000 mk. Tamże można oglądać afisz artystyczny, przygotowany do reprodukcji.

Przedewszystkiem ciśnie się na myśl czytelnika pytanie — czy to nie tasama „grupa ludzi dobrej woli“, która ostatnimi czasy w zbrodniczy sposób w amerykańskiej prasie rzucała oszczerstwa na Naczelnika Państwa i dyskredytowała nas przed światem. Z powyższego dowiedział się czytelnik, że znowu sto kilkadziesiąt tysięcy marek groźba publicznego ma iść nieproduktywnie na afisz, który na pewno nie przyniesie rezultatu. Kto się chce prze-

konać o słuszności naszego twierdzenia, niech porozmawia z rodakami powracającymi do Ameryki po zwolnieniu ich z wojska. Ludzie ci jadą z głębokim żalem ponownie na obczyznę, bo jak się wyrażają, — dość mają tej krajowej gospodarki. Ofiarności rodaków na emigracji też zgłosiła, bo w wielu wypadkach przekonano się, że grosz, czy w innej formie dary zbierane na zebraniach, wiecach i t. p. nie szły na przeznaczony cel.

Powróćmy jednak do odezw. Każdy świadomy Polak rozumie, że odcyzna jest poważnie zagrożona. Naczelnik Państwa chcąc wyrwać naród ze śpiączki wydał odezwę do narodu, drugą do armii. Odezwa ta powinna być dla każdego Polaka rozkazem, na którą powinien zareagować cały naród. Tymczasem w artykułach o krzyczących nagłówkach oznajmia „Ilustr. Kurjer Codzienny“, że Kraków nie pozostanie głuchym na odezwę Naczelnika i wyda odezwę. Znowu inny kwiatek. Gdzieś, ktoś, kiedyś do kogoś mówił, że propaganda Pożyczki Odrodzenia pochłonęła połowę subskrybowanej kwoty.

Gdyby odezwami można było zbawić kraj, byłibyśmy jednym z najszczęśliwszych narodów. Życie jednak wykazuje coś innego. Tumaniony od wieków lud zaczyna coraz trzeźwiej patrzeć na świat i życie, zaś rzucać hasła i odezwy przyjmować coraz krytyczniej. Dlatego też lud coraz częściej domaga się mniej czczych słów, a więcej realnych czynów. Lud polski rozumie powagę obecnej chwili, i wie, że zagrożoną Ojczyznę trzeba ratować, ale niechże ci, którzy nas niepotrzebnie zasypują odezwami nie dają powodów do rozgoryczania mas, niech stwierdzą czynem, że nie tylko z frazesem idą do tłumów, a mogą być pewni, że lud spełni swój obowiązek. Z wydawaniem afiszów agitacyjnych i górnołotnych odezw trzeba się ograniczyć, bo broń za często używana tępieje, a papier dzisiaj taki drogi.

Wiadomości polityczne.

Czyżby stale tajna dyplomacja?!

W końcu zrozumiał rząd polski, że przecie trzeba zawrzeć pokój z bolszewikami, a przynajmniej wszcząć rokowania. Nie pojął niestety tego, że można to było uczynić, zwracając się wprost do sowietów z propozycją rokowań pokojowych, ale zwrócił się do kogoś trzeciego po pośrednictwo. Wiadomem zaś jest, że każdy faktor każe sobie dobrze płacić za fatywę, tembardziej taka Anglia, bo ona jest tym pośrednikiem, która jest najlepszym na świecie kupcem, dobrze nas skubnie przy tym fatalnym interesie. Niestety, nasi „bezpartyjni“ Grabscy i Paderewscy nie obejdą się bez faktorów.

Druga rzecz, to tajnienie warunków pod jakimi podjęta się Anglia pośredniczyć. Czyżby naród polski był tak mało dojrzałym, że nie można mu powiedzieć rzeczy może bolesnych? Czy może poza plecami ludu odbywa się targ o skórę ludu? Lud polski świadomy swych obowiązków ma prawo domaganie się jawności wszelkich rokowań pokojowych. W przeciwnym razie rzuci każdemu śmiało w twarz. Precz z tajną dyplomacją!

Bolszewicy się cofają.

Komunikat sztabu generalnego z dnia 18 lipca donosi: W rejonie Lidy toczą się zażarte walki. Lida została przez nieprzyjaciela zajęta. Na wschód od Nowogródka, Baranowicz i Kanału Ogińskiego trwają walki z podsuwającym się nieprzyjacielem. Na Polesiu grupa wypadowa dywizji podhalańskiej wyparła silną obsadę bolszewicką i zajęła wieś Dąbrowicę. Na przedpolu Styru nieprzyjaciół prowadzi energiczną akcję wywiadowczą i przygotowuje się do generalnego ataku w kierunku Kowla. **W rejonie Dubna oddziały 18-tej dywizji piechoty sforsowały most na Ikwie zmuszając oddziały nieprzyjacielskie do cofnięcia się na wschód.** Codzienne energiczne ataki nieprzyjaciela na Krzemieniec i Husiatyn zostały odparte.

Pierwszy zastępca Szefa Sztabu generalnego Kuliński, gen. por.

Zawieszenie broni między Rosją a Polską.

Anglia postawiła Rosji warunki, iż rokowania swoje z niemi uzależnia od zawieszenia broni z Polską. Według urzędowych wiadomości linia rozejmu jest następująca: Nasze wojska cofają się na linię wykreśloną przez ententę 8 grudnia 1919, mniej więcej Grodno, Brześć, Bugiem do granicy Galicji. Wojska bolszewickie zatrzymują się na 50 km. od tej linii. Dalej na południe obydwie strony zachowują linię frontu, którą będą zajmowały w chwili przyjęcia rozejmu.

Wszelkie wiadomości o ustąpieniu z Galicji wschodniej są fałszywe. Bez urzędowego poświadczenia, biura prasowe doniosły, że bolszewicy zgodzili się na rozejm, lecz pertraktować chcą w Brześciu Litewskim, a nie w Londynie. Zaś Anglia nie zgodziła się na Brześć Litewski.

Bolszewicy odrzucają pośrednictwo Anglii. „Morgenzeitung“ donosi, że o ile Polska chce pokoju, to niech się zwróci wprost do rządu sowieckiego.

P. P. S. za rządem chłopsko-robotniczym. Centralny Komitet P. P. S. wydał odezwę do wszystkich Komitetów, ażeby urządzano wiece i demonstracje za rządem robotniczo-chłopskim, bo tylko taki rząd będzie zdolny obudzić u mas ludowych prawdziwy patriotyzm, i tylko taki rząd jest zdolny do zawarcia sprawiedliwego pokoju.

Najście policyi na P. P. S. w Przemyślu. „Naprzód“ donosi: 19 b. m. aresztowany został cały Komitet P. P. S. w Przemyślu. Policya państwowa otoczyła dom robotniczy i przeprowadziła ścisłą rewizję. O powodach tego niesłychanego gwałtu nie podano bliższych szczegółów. Jak widac, reakcja przez swoich kacyków zaczyna represji używać na ruch robotniczy, korzystając z obecnej sytuacji. Posłowie nasi poczynią u rządu w kierunku zaprzestania represji energiczne kroki.

Sprawa Śląska zostanie załatwiona przez Radę najwyższą, granica ma być podobno linia 5 listopada, drudzy twierdzą, że granicą będzie Wisła. Byłoby to straszne pokrzywdzenie ludności polskiej na Śląsku. A wszystko to mamy do zawdzięczenia naszej nieudolnej dyplomacji rekrutującej się z narodowych demokratów i ich sympatyków. Dosyć już rządów klęski narodowej. Twórzmy rząd robotniczo-chłopski.

Różne.

W sprawie zbiorów ulicznych. W całej Polsce panuje każdemu znana epidemia zbiorów ulicznych, trapiąca i tak już znękaną, różnemi wojennemi dolegliwościami, współobywateli. Miasto Biała też nie jest wolne od tej choroby; prawie w każdą niedzielę chodzą po ulicach, lokalach publicznych, a nawet prywatnych różne panie i panienki z puszками i swem natręctwem zmuszają ludność do składania pieniężnych ofiar. Ponieważ nie wszystkie cele, na jakie zbiórka jest przeznaczona, odpowiadają interesom polskich socjalistów, następnie ponieważ akcja zbiorkowa nie jest przez nas kontrolowana, przeto Sekretariat P. P. S. w Białej wzywa klasę pracującą w tut. obwodzie, by tylko w tych zbiorach brała udział i składała ofiary pieniężne, których komitety poddadzą się kontroli Sekretariatu. W każdym takim wypadku będzie zamieszczone ogłoszenie w „Wyzwoleniu“, że najbliższą zbiórce należy poprzeć.

Sekretariat P. P. S. w Białej.

Solidarność obszarników w Polsce. Jak każdemu wiadomo, wielu z robotników rolnych w Małopolsce i na Śląsku cieszyńskim utraciło z wiosną br. zajęcie (po strejku przegrany) i musiało wyjechać za chlebem w inne okolice Polski. Żle trafili ci robotnicy, którzy pojechali do Wielkopolski, tam bowiem byli narażeni na różne szkany.

Jeden robotnik z Czechowic pojechał z żoną i dwójkiem dzieci do Wielkopolski w okolice Gniezna, lecz w żadnym dworze nie przyjęto go do pracy, albowiem tutejsi obszarnicy napisali do swych kolegów w Poznańskim, by przybyli z Małopolski i Śląska nie przyjmować. Była to zemsta obszarników i to skuteczna zemsta, bo obszarnicy w Polsce solidaryzują się w walce z robotnikami, w czym jest im zawsze pomocny kler. Księża wielkopolscy z ambon nawoływali i nawołują, aby robotników małopolskich nie przyjmował nikt do pracy, bo to są próżniaki, którzy tylko strejkują. Byłby się musiał zmarnieć ten robotnik wraz z żoną i dziećmi, bo skutkiem pisma tut. obszarników i nawoływań księży nikt ich nie chciał przyjąć do pracy. Na szczęście spotkał w Gnieźnie oddział wojskowy, który przez 4 tygodnie kwaterował w Czechowicach. Żołnierze (poznanci) wystawili temu robotnikowi zaświadczenie, że go znają jako człowieka pracowitego i sumiennego i na podstawie tego świadectwa otrzymał nieszczęśliwy wydziedziczony pracę w hotelu w Gnieźnie.

Nie dziwi to nikogo, że obszarnicy wspólnymi siłami starają się zdławić ruch robotniczy, ale oburza nas to, że kler w obronie wyzyskiwaczy używa demu bożego i ambon.

Pod hasłem jedności narodowej! W dzisiejszej chwili tak brzemiennej w następstwa, w chwili która ma zadecydować o naszym bycie lub niebycie państwowym, wobec nawały milionowej armii rosyjskiej rzucono hasło zaprzestania walk partyjnych i stworzenia jednolitego frontu tak zewnętrznego, jak wewnętrznego. Naród polski ma przed sobą tak wielkie niebezpieczeństwo, że tylko zbiorowy wysiłek wszystkich klas i stronnictw może pokonać potężnych przeciwników, dlatego też były

powody przypuszczać, że przede wszystkim ci, na których ustach były stale słowa „Bóg i Ojczyzna“ będą dążyć do skonsolidowania się całego narodu. W praktyce górnotłone hasła wyglądają nieco inaczej. Z warszawskich pism dowiadujemy się, że z ramienia gen. Hallera powstał i funkcjonuje „Komitet obywatelski obrony państwa“, niezależnie od Rady Obrony Państwa.

Czy tak ma wyglądać konsolidacja narodu?

Czy R. O. P., ciało stworzone przez Sejm i Rząd, oraz Naczelnik Państwa nie wszystkich obywateli cieszą się zaufaniem?!

Pan Marszałek Trąpczyński — a burdy w Sejmie. Stronniczość i nietaktowne postępowanie Marszałka Sejmu daje powód do coraz to częstszych awantur w Sejmie. Awantury te są powodem pogłębienia autagonizmów partyjnych, pozatem kompromitują nas wobec zagranicy. Nie tak dawno, wniosek klubu „Wyzwolenie“ w sprawie konstytucji, uznał pan Marszałek za... nienagły i odesłał do komisji, co było powodem awantury wywołanej przez posła Rudzińskiego. Dla pana Marszałka konstytucja polska nie jest pilną rzeczą.

W ostatnim czasie nie pozwolił pan Marszałek mówić posłowi Poniatowskiemu (Wyzwolenie) o warunkach zawieszenia broni i złamaniem regulaminu dał powód do skandalicznego zajścia w Sejmie. Złamanie posłuszeństwa przez posła Poniatowskiego, który wbrew zakazowi mówił, da się wytłumaczyć tem, że swem postępowaniem daje Marszałek Sejmu gorszący przykład posłom. Napietnować jednak należy burdę wywołaną z tego powodu przez endecką posła Jakubowskiego.

Dnia 16 lipca br. dał znowu pan Marszałek powód do niebywałej awantury, sprowokowanej przez prawicę sejmową. Wniosek tow. Niedziałkowskiego domagający się odesłania projektu konstytucji do komisji celem skreślenia ustępu o senacie został odrzucony większością 16 głosów. Poseł tow. Moraczewski zażądał unieważnienia głosowania, gdyż brał w niem udział poseł Dymowski wyrzucony z Sejmu za kradzież listu tow. Diamanda. Marszałek jednak przeszedł nad tem żądaniem do porządku, skutkiem czego na lewicy odezwały się okrzyki: Panowie bierzcie odpowiedzialność, prowokujecie lud, dajecie materiał agitacyjny bolszewikom. Posłowie socjalistyczni, piastowcy, stapińczycy i grupa „Wyzwolenia“ wyszła ze sali celem naradzenia się nad sytuacją.

Jaki Sejm, taki Marszałek Sejmu. J—k.

Aresztowania socjalistów tak z P. P. S., jakoteż z Z. P. S. W ostatnich czasach odbyły się liczne rewizje i aresztowania socjalistów. Wiadomą każdemu rzeczą są aresztowania działaczy P. P. S. w wadowickim, krośnieńskim oraz w Piotrkowie ludzi, którzy z komunistami nie mieli nigdy nic wspólnego. W tej sprawie interweniowali towarzysze z Z. P. P. S. u ministra spraw wewnętrznych.

W Krakowie, Lwowie, Stanisławowie, Samborze i Drohobyczu odbyły się liczne aresztowania wybitniejszych członków Z. P. S. (Bundowców). Dalsze aresztowania mają nastąpić także w innych miejscowościach.

Ponieważ przeciwko aresztowanym nie można wystąpić z żadnemi konkretnymi oskarżeniami, z wyjątkiem gołosłownych złośliwych denuncjacji, przeto udała się do gen. delegata delegacja P. P. S., która wskazała na fatalne skutki bezpodstawnych aresztowań, które mogą się stać przyczyną zamieszek w kraju i zaszkodzić nam przy dokonywającej się rewizji stosunków polsko-żydowskich. Generalny delegat, dzieląc wywody delegacji oświadczył, że wyda zarządzenia, by aresztowania ograniczano wyłącznie do osób, przeciwko którym są podnoszone zarzuty karygodnych czynów, zaś nie powodowano się gołosłownemi doniesieniami.

Korespondencye.

Jaką gospodarkę prowadzi w Kółku rolniczym w Wilkowicach ludziez pod znaku „Bóg i Ojczyzna“!

Kółkiem rolniczym w Wilkowicach kierują świetnie ku największemu swemu zadowoleniu panowie Jan Krupiński z zawodu rzeźnik i Michał Gębala, chłopina nielada. Pierwszy z nich to przewodniczący, drugi to kierownik sklepu kółka rolniczego. Obydwie postacie konkurują z sobą w zarobkach i geszeftach kryjąc się pod firmą kółka rolniczego, a przytem zarabiają ciężkie pieniądze, bo teraz czasy ku temu. Na czele stoi tu pan Krupiński niedoszły burmistrz gminy Wilkowice, który przez wyrafinowane umizganie się do każdej partii politycznej, potrafił sobie zjednać i obalamucić ludzi zdrowo i sumiennie myślących. Kryty i niekontrolowany,

bo uchodzi niby za lojalnego człowieka, robi świetne interesy na różnych polach oszukiwania swoich ziemków. Jako rzeźnik umie on świetnie przemycać przez rzekę Białą bydło na Śląsk cieszyński, a w razie wielkich upałów, kiedy owady kłują bydło, zdarzają się wypadki, że sztuka przemycana przez p. Krupińskiego zagzi się i szuka schronienia aż na Górnym Śląsku. Zapytany przy przemycaniu gdzie ta krowa idzie odpowiada trafnie usprawiedliwiając się, że krowę prowadzi do buchaja. Z pierwszego faktu widzimy wybitnie, że nasz przyszły wójt wilkowicki umiałby znakomicie aprowizować pruskie żóładki.

Największym i najpłótniejszym źródłem paskowania dla p. Krupińskiego jest kółko rolnicze w Wilkowicach. Nie wiemy jakim cudem wśliznął się p. Krupiński na prezesa tego kółka; spodziewaliśmy się, że po ustąpieniu nauczyciela Dobiji nastąpią w Kółku inne rządy! Nadzieja zawiodła, bo jeden miglanc odszedł z pełnymi kieszyniami, a drugi większy przyszedł, aby się również wzbogacić!

Wróćmy jednak do właściwego tematu. Przed kilku tygodniami zakupili J. Krupiński i M. Gębala na licytacji w Białej jeden wagon ziemniaków, zawierający 150 q za 1000 (tysiąc) koron. Ziemniaki te z powodu nadpsucia sprzedane były na licytacji na stacji kolei w Białej. Zakupione ziemniaki przez Krupińskiego i Gębale były w przeważnej ilości zdrowe, to też ci panowie zamiast sprzedawać je po 6-66 K (bez kontów) za q, brali paskarską cenę, bo aż 150 K za q. Z tego widzimy, że ze sprzedaży niby to zgniłych ziemniaków, zarobili ci panowie można śmiało powiedzieć 15.000 K (piętnaście tysięcy) w jednym dniu.

Wobec takiego niehumanitarnego pokrzywdzenia głodujących mas robotniczych należy ten fakt publicznie napietnować. Nie zdajemy sobie sprawy jak można w ten sposób postępować względem swych bliźnich, mówiąc z każdym w oczy pięknie a poza oczy go oszukać, aby napchać swe kieszenie. Takim to gościem jest p. Krupiński. Jest to jedno z wielu nadużyć popełnionych przez p. Krupińskiego i chłopka Gębale pod firmą kółka rolniczego. Wszystkich ich machinacji nie można tak prędko odkopać, bo są aż zbyt ostrożni, lecz w krótkim czasie myślimy znowu ogłosić inne sprawki, które przekonają konsumentów z kółka rolniczego o szczerości ich opiekunów. To co wiemy podajemy ludkowi z Wilkowic do wiadomości, ażeby takie indywidua jak Krupiński i Gębala zdemaskować. Równocześnie kreślimy obywatelom gminy Wilkowice dokładny obraz, by owieczkę w wilczej skórze, w osobie J. Krupińskiego przepędzić karbaczem, aby więcej nie myślał o tronie burmistrza!

Później napiszemy więcej.

J. J.

Bestwina. We wtorek 6 lipca br. otrzymał mój syn Antoni 25 marek od gości weselnych za kalikowanie w czasie nabożeństwa i ślubu. Ponieważ ks. proboszcz Rączka zwrócił się do mnie z żądaniem, by chłopak te pieniądze oddał księdzu, przeto zebrałam się w sobotę tj. 10 bm., by osobiście te pieniądze doreczyć. Przy oddawaniu zauważyłam, że niesłusznie żąda ks. proboszcz zwrotu pieniędzy zapracowanych przez mego syna, naco chwycił mnie wielebny proboszcz za ramiona, począł mną trząść na wszystkie strony, wymyślać ordynarnie, a nawet bić po głowie i twarzy. Pobiwszy mnie dotkliwie, wyrzucił mnie za drzwi. Za mało się jednak napastwił nademną, bo wypadł za mną na pole i tu począł mnie znowu bić z całej siły po twarzy. Dopiero na mój krzyk poszedł z powrotem do mieszkania. W czasie tej awantury rozdarł mi chustę w dwu miejscach. Niedosć, że mnie skrzywdził nielitośny kapłan, odebrawszy zarobione przez syna 25 marek i nabiwszy po głowie i twarzy, jeszcze w dodatku wyrządził mi wielką stratę, potargawszy jedyne moje odzienie.

Proszę Szan. Redakcję o ogłoszenie tego nadużycia i zażądanie od ks. Rączki, aby mi wynagrodził wyrządzoną szkodę, bóm jest biedna kobieta, żyjąca z pracy rak.

Wiktorya Klimczak.

Z organizacyi Inwalidów

Do inwalidów. Dzisiaj nikomu nie wolno się usuwać od niesienia pomocy zagrożonej Ojczyźnie, dlatego także i my inwalidzi musimy stanąć w szeregu, jako ludzie, którzy spełnili już raz obowiązek względem Ojczyzny, a mając doświadczenia woj. możemy być pomocni nie na froncie, lecz tu na miejscu. Dlatego Pow. Zarząd Związku Inw. Woj. urządzi w niedzielę 25 lipca br. Wiec o godz. 9 rano w sali Sokoła. Jawcie się na ten Wiec jak najliczniej. Silni i zdrowi ludzie niech idą na front, a nie kryją się w strażach bezpieczeństwa. Inwalidzi dadzą sobie radę z bandytami i paskarzami, potrafią obronić rodziny żołnierzy, wdowy i sieroty przed lichwą i bandytyzmem. Zarząd Koła.

Dodatki 300% dla inwalidów. Inwalidzi, którzy posiadają książki inwalidzkie od 1—1000 (L. karty rejestracyjnej) zgłoszą się po odbiór w biurze Związku, Plac Wolności 5. Wszyscy inni otrzymają pensję pocztą.

Kooperatywa. Od czwartku wydawać się będzie dla członków kawę. Druki i buty z powodu wysokich cen nie zostały dotychczas sprowadzone.

Z życia partyjnego.

Aleksandrowice. W ubiegłą niedzielę t. j. 18 bm. odbyło się zebranie polityczne w Aleksandrowicach w sali Klausfelda. Sprawy polityczne referował tow. Czuma. Zebranie nie było bardzo liczne, gdyż organizacja polityczna istnieje dopiero trzy tygodnie, można jednak spodziewać się, że w niedługim czasie organizacja rozwinie się znakomicie — nie tylko bowiem mężczyźni, ale i kobiety okazują żywe polityczne zainteresowanie.

Bacność Towarzysze! Sekretaryat P. P. S. w Białej przyjmuje zamówienia na **Kalendarz Robotniczy** na rok 1921. Prosimy o zgłoszenie zapotrzebowania.

Biblioteka w Bielsku, jak się dowiadujemy, ma bardzo mało polskich książek. Zwracamy się tedy do wszystkich robotników i tow. Polaków, ażeby książki znajdujące się w ich posiadaniu, przeczytane przynosiły do Administracji „Wyzw. Społ.” w Białej — celem powiększenia polskiej biblioteki.

Okólnik. Przypominamy organizacjom okręgowym uchwały zapadłe na ostatniej Radzie Naczelnej w sprawach finansowych:

„Od dnia 1-go sierpnia podatek partyjny odpłacany jest wyłącznie na podstawie marek wydanych przez C. K. W.”

Od dnia 1-go sierpnia potrąca się 1/4 podatku na rzecz C. K. W.

Do dnia 1-go sierpnia marki pozostałe w miejscowych, okręgowych i obwodowych organizacjach winny być zwrócone do sekretariatu C. K. W.

Od dnia 1-go sierpnia ustanawiają się następujące kategorie podatku partyjnego: dla mężczyzn 4 marki miesięcznie, dla kobiet 2 marki, dla bezrobotnych 1 markę. Dla organizacji partyjnych na terenach plebiscytowych pozostaje podatek partyjny w dotychczasowym wymiarze. Dla Poznańskiego i Pomorza 2 marki.

Podział dochodów pomiędzy organizacjami obwodowymi a okręgowymi lub miejscowymi ustali konferencja danego obwodu, względnie okręgu.”

Wobec powyższego oczekujemy od okręgów przed 1-ym sierpnia zwrotu dawniejszych marek, zaliczając ich wartość na pokrycie kosztów marek, jakie okręgi wezmą na bieżący okres podatkowy. Centralny Wydział Finansowy P. P. S.

Zgromadzenia. W niedzielę 25 bm. odbędzie się zgromadzenie publiczne w **Osiuku** na placu szkolnym. Referent tow. Pająk.

Bystra. W niedzielę 25 bm. odbędzie się zgromadzenie konsumowe w Bystrej u p. Twardego. Referent tow. Czuma.

Nadesłane.

Dla zagrożonej Ojczyzny.

Pracownicy Sekcji u. k. w Tarnowie, na zgromadzeniu dnia 12 lipca br. na placu stacyjnym uchwaliли, iż od dnia 13 lipca będą pracować **jedną godzinę dłużej** dla państwa bezpłatnie przez sezon letni.

Apelujemy tedy do wszystkich kolegów współpracowników o przyłączenie się do apelu, dając tem samem pomoc Ojczyźnie.

Za przedstawicielstwo Sekcji drogowej Zaleński.

Odezwa

do ludności powiatu bielskiego!

Wskutek zapotrzebowania znacznej ilości koni dla uzupełnienia konnych formacji w polu — Ministerstwo spraw wojskowych skutecznie obecnie zakup koni w całym kraju przy pomocy specjalnie do tego celu wyznaczonych komisji.

O ile zakup nie da przewidzianych rezultatów, Ministerstwo Spraw Wojskowych będzie zmuszone przystąpić do rekwizycji koni, co uważa jednak w obecnym stanie rzeczy dopiero za ostateczną konieczność.

Pragnąc wszelkimi siłami uniknąć tej dla ludności dotkliwej ewentualności, zwracam się do właścicieli koni z apelem, aby we własnym dobrze zrozumiałym interesie, nie czyniła Komisji wojskowej trudności przy zakupieniu koni — przeciwnie szli

tej Komisji pod każdym względem na rękę współdziałali chętnie i po obywatelsku w całej tej akcji, mającej na celu przygotowanie obrony naszego kraju przed niebezpieczeństwem nieprzyjacielskiego najazdu.

Starosta:

Nowak m. p.

Do wszystkich Grup miejscowych Związku robotników przemysłu górniczego!

Szanowni Towarzysze!

Ze składek groszowych polskiego górnika na Śląsku Cieszyńskim powstał wspólny dom dla rekonwalescentów górniczych, gdzie górnicy po przebytej chorobie mogą wśród czystego górskiego powietrza pełnymi odetchnąć płucami, czując się przy tem u siebie w domu, swoim własnym gmachu i wśród swoich ludzi. Szerokiemu ogółowi górnictwu nieznanym jest dotychczas ten — jedyny w Polsce — Dom dla rekonwalescentów górniczych.

Zarząd więc pragnąc zapoznać górników polskich z owym pożytecznym Zakładem, pragnąc oddać Zakład ten w najbliższym czasie na własność wszystkich górników polskich organizuje na dzień 8 sierpnia br.

I. Wycieczkę do Bystrej.

Wobec tego, że pragniemy, aby możliwie wszyscy na czele ruchu górniczego stojący świadomi towarzysze Zakład ten poznali wzywamy niniejszem tych towarzyszy, którzy pragną w wycieczce wziąć udział, wysłać odpowiednie zgłoszenia do Centrali we Fryszacie.

Równocześnie wzywamy grupy miejscowe naszego Związku, ażeby ze swoich funduszy pokryli ewentualnie część wydatków danego funkcyjariusza.

Wobec tego, że Zakład ten nie mieści zbyt wielu ludzi, wskazane jest, aby z każdego koła wyjechało najwyżej od dwóch do trzech towarzyszy. Cykularze co do zniżki kolejowej odpowiedniego pociągu i miejsca zbornego dla poszczególnych rewirów wysyłamy do każdej grupy miejscowej.

Mamy nadzieję, że każda grupa miejscowa będzie na wycieczce reprezentowana.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

za Związek R. P. G.

w. z. Bonczek.

Komunikat Zarządu głównego Związku robotników przemysłu górniczego we Fryszacie.

Na kopalniach rewiru ostrawsko-karwińskiego rozpisane zostały wybory do Rad kopalnianych i rewirów i w najbliższym czasie mają się odbyć wybory. Zarząd naszego Związku na posiedzeniu swoim z dnia 9 lipca br. powziął uchwałę, ażeby w wyborach tych nie wziąć żadnego udziału. Zarząd Związku stoi na stanowisku, że ustawy przyjęte przez sejm ustawodawczy w Pradze nie mogą mieć zastosowania na terenie plebiscytowym Śląska Cieszyńskiego. Zarząd wniósł protest przeciwko rozpisanu i przeprowadzeniu wyborów do Rad kopalnianych i rewirów.

Zwracamy uwagę wszystkim funkcyjariuszom i członkom naszego Związku na ten fakt i prosimy, ażeby z tych względów żadnego udziału, ani czynnego, ani biernego w wyborach nie brali. Również żaden z naszych członków i funkcyjariuszy nie powinien w robotach przygotowawczych przyjmować jakiegokolwiek udziału lub funkcyj w Komisjach wyborczych, ani też żadnych zaproponowanych kandydatur, chociażby nawet czeska organizacja do tego

wzywała. — Życzenia czeskiej organizacji w Morawskiej Ostrawie nie mogą być dla nas miarodajne.

Za Związek robotników przemysłu górniczego we Fryszacie:

Jan Papuga, Jan Pytlík,

sekretarze.

Ludwik Lizak,

przewodn.

Frysztat, dnia 13 lipca 1920.

W Bystrej koło Białej odbyła się dnia 20 czerwca br. za staraniem kolejarzy z Wilkowie i okolicy zabawa ludowa na cele plebiscytowe. Mimo wrogiej agitacji sprawom narodowym uprawianej, niestety przez łajdakie czynniki żywiące się dotychczas polskim chlebem, a które zdzierały afisze lub dopisywały na nich kalumnie na stan kolejarzy, dzięki zrozumieniu celu tutejszych patryotycznych obywateli oraz ofiarności Pana Twardego, który bezinteresownie odstąpił salę, dalej staraniom komitetowych panien, czysty dochód wyniósł 1008 Mk polskich, które odesłano na ręce okręgu. Komitetu Plebiscytowego pracowników kolejowych w Krakowie. Wszystkim, którzy przyrzucili cegiełkę do budowy Ojczyzny — Cześć!

Za Komitet:

Handerek. Damek. Łaciak. Stabiński.

OGŁOSZENIA.

Starostwo w Białej.

L.: 13192/20/E.

Obwieszczenie.

Zgłaszanie się inwalidów przedwojennych po rentę inwalidzką.

Wobec tego, że liczni inwalidzi przedwojenni nie wiedzą, dokąd się mają zwracać po należną im rentę inwalidzką, zawiadamia się interesowanych, że w myśl rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych L. 38512 z 25 maja 1920 r. winni oni się zgłaszać do Sekcji Wojenno-Likwidacyjnej Dep. VII. M. S. Wojsk. w Warszawie z dołączeniem do podania książki inw. świadectwa przynależności oraz zaświadczenia urzędu pocztowego, stwierdzającego, kiedy po raz ostatni przekazane były petentowi pobory z Wiednia.

Biała, dnia 3 lipca 1920.

Starosta:

Nowak m. p.

L.: V-68/35-1920.

Podaje się do publicznej wiadomości.

Magistrat król. woln. miasta Białej

dnia 10 lipca 1920.

Zastępca Burmistrza:

Karpiński m. p.

Zgubiono kartę odroczenia,

wystawioną przez P. K. U. w Wadowicach z daty Biała 26 maja 1920, L. 954, na nazwisko **Józefa Maślanki**, ur. 1901, Szczyrk.

Zgubiono Tymczasowe Zaświadczenie od wojska,

wystawione przez Baon 2 zapasowy 12 pp. z daty Wadowice, 27 lipca 1919 r. na nazwisko **Pawła Ogórka**, ur. w r. 1892 w Porąbce, zamieszkały w Czańcu.

„IMPEX“

Bielsko-Bialskie Towarzystwo Importu i Eksportu

Spółka z ogr. por. w Bielsku.

(Wpłacony kapitał 3.230.000).

Miejsce zakupna dla organizacji konsumowych, kupców i przedsiębiorstw przemysłowych.

Adres dla listów: Impex, Spółka z ogr. por. w Bielsku.

Adres dla depesz: Impex Bielsko.

Numera Tel. 492, 493.

Oddział: żywnościowy,

Oddział: dla obuwia,

Oddział: tekstylny,

Oddział: kompensacyjny,

Oddział: gospodarstwa domowego (naczynia, sprzęty kuchenne),

Oddział: tłuszczów i produktów tłuszczowych.